



LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50



LA SEMANA DE DIJOS A DIJOS

AQUESTA revista no comensa malament. El dijous passat, l'arcalde de Madrid, va participar al Real Noviciat, l'expulsió de las Monjas, substituintlas las alumnas del Institut de Terapéutica de la Moncloa, que dirigeix el doctor Rubio.

Y varem té carambola, perquè el mateix dia l'Ajuntament de la Coruña va acordar expulsar del Hospital general a las germanas de la Caritat que allí hi havia, per irregularitas y faltas a ne'l servey que s'atribuían a las germanas.

El públich present, al pendrer's aquest acort en la Coruña, va estallar en aplaudiments, y moltes senyoras de la població s'han ofert a servir d'enermeras, mentres l'Ajuntament proveheixi.

Es un camí que no va mal. Això de secularisat aquestos serveys que han acaparat las comunitats religiosas, es la manera d'aliviarlos de tantas sors y germanas, que en sa majoria tenen l'centre fora d'Espanya y allí envían els nostres diners.

Entre l'pobre del Vaticá y las pobras institucions religiosas, tot lo que 'ns sobra després de pagar las contribucions, se'n va a pendre carta de naturalesa al extranger.

Convindria donchs, que s'encarreguessin d'aquestos serveys institucions laicas, y entre ls molts beneficis que aixó reportaria, no fora l' mes petit el de que l' diner se quedés a casa.

Ha corregut la brama en els centres bursatils de fora de Catalunya, de que en una provincia catalana s'havia aixecat una partida de carlins.

Aquí no sabem res d'aquesta mala partida, que mala seria si fós certa.

Al últim aixó será una partida de Bolsa, en la qual tant els baixistas com els alsistas las hi clavan sense engaltá.

Y d'aixó en diuen fer negoci.

De San Sebastián escriuen que aquest any hi ha vuyt mil personas menos de las que en els estius anteriors hi anavan.

Hi ha cosas que pasan de moda, y ls punts d'anar a estiuhejar es una d'aquestas cosas.

Els ministres se deuen haver alarmat al tenir aquesta noticia, y per animar aquella població ja en Villanueva ha marxat cap allá y l' ministre de Marina també; encare que diu aquest que hi va pera presenciar las petitas maniobras que verificará l'esquadra.

¡Una esquadra com la nostra fer maniobras petitas! ¡Quí ho diria!

El Lepanto no anirà ab l'esquadra, perquè té de netejar fondos. ¡Quant costa fer neteja!

¿Y ls altres barcos hi arribarán nets?

Segons La Correspondencia de España, s'ha fet un empréstit de cinquanta millons de franchs a Londres ab la casa Rotschild.

El Correo, diu que aquesta noticia no té fonament.

¡Mal vá que se'n parli!

Pero per ara som del parer de El Correo, perquè ¿qué se'n farien de cinquanta millons de franchs?

¡Si no n'hi hauria per fil y agullas!

Si ls millons fossen de duros, la noticia de La Correspondencia sería verosímil.

El general Polavieja ha entregat al President del

L' arbre de Sagunto



Senat y a algunas otras personalitats políticas, una Memoria secreta.
Per aquest secret... del ametlló, se sab que en ella diu que hem de tenir un exércit y una marina que responguin a las exigencias dels temps moderns.
¿En Polavieja, modernista?...
¡De hont li haurá vingut aquesta seba! Aquí deu está el secret de la Memoria.

UN MAL PAS



EMPRE hem reputat com una gran desgracia nacional la falta de unitat del partit republicá. Ab el partit republicá unit ja faria molts anys que tindriam la República, y una vegada obtinguda no hauria sigut pas tan difícil organitzarla, baix la

base de la descentralisació, de l'autonomia ó de la federació, atenent a las necessitats del país y a las circunstancias políticas, y en tots els cassos al vot de la nació.

Perque lo essencial no es tant l'organisació de la República, com el cambi de las institucions tradicionals arreladas en el privilegi, sostingudas y sostenidoras de todas las rutinas, per las institucions populars, fillas directas de la voluntat del poble y obreras a tots els progressos.

Sense enderrocar previament la monarquia, no cal pensar en la forma que s'ha de donar a la República; com sense haver cassat en primer lloch la llebra, fins resulta insensat perdre l'temps discutint si será més bona guisada en such ó bé ofegada.

Cassar la llebra es lo que importa avants que tot. Per no haver sapigut posarnos de acort en una cosa tan senzilla, es per lo que ve aguantantse la monarquia, sense que hajan lograt tirar-la a terra, ni las inmensas catástrofes nacionals que ha provocat, ni la podridura que la corromp de soca a arrel. No importa que no tingui vida ni rahó de ser, puig a pesar de tots els pesars, ella s'aguanta. ¡Y lo que s'aguantarà, si ls republicans la donem en persistir en la nostra ceguera!

Qui tingui la costum de llegirnos, recordará que LA CAMPANA DE GRACIA ja fa més de deu anys

Si bé es veritat que es sech y sembla que res dona,

encar sacsejant en cau alguna cosa,

injurias inferidas á la farsa de la guardia-civil; un altre pel jutjat de Atarassanas pels conceptes vertits per alguns oradors; y 'l tercer pel mateix jutjat, per insults á la policia y crits subversius donats á la Rambla al terminarse 'l meeting.

¡Que s'hi ha de fer! Es tan colossal el tupé de 'n Sagasta, que sempre hi haurá medi de agafar á la justicia pels cabells.

Resultat del últim Consell de ministres:
Concessió de un crédit al un; concessió de un crédit al altre.

Cada conceller se 'n emporta la corresponent tallada... ¡y á passar l' estiu!

Máxima segura y que no té retop:
«Quants mes crédits pels ministres, mes descrédit per la nació.»

En Weyler té á punt de solfa y pròxim á publicarse, un decret creat una escola superior d' equitació.

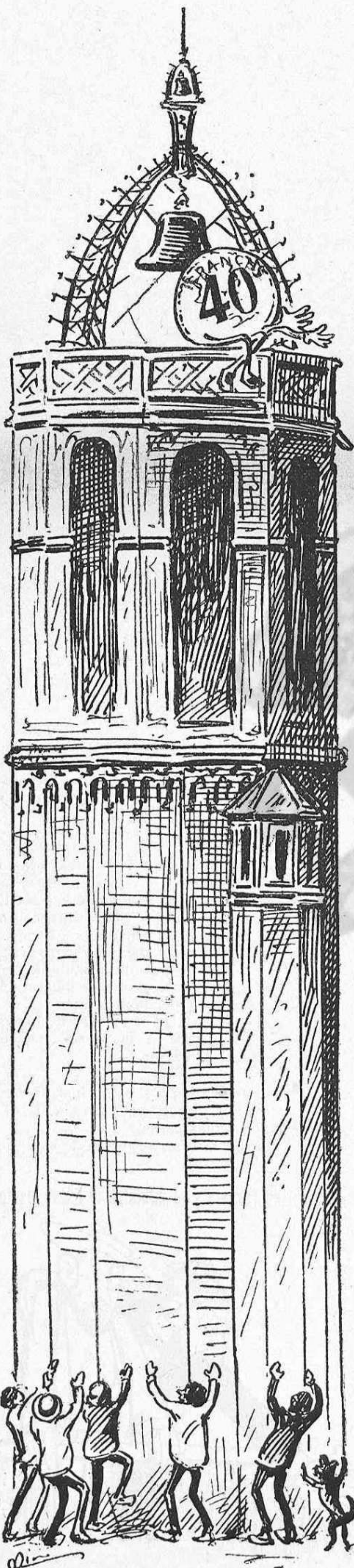
Una escola completament inútil.
Perque sense necessitat d' escolars, bé hi va prou y massa 'l govern montat sobre 'l país.

La proba de que 'ls boers son encare molt dusos de pelar, la trobém en el bando dictat últimament per lord Kitchener, conminantlos á sotmetre's avants del 15 del pròxim setembre, baix pena de conspiració y extranyament perpéuu.

Aquesta vulneració de las lleys de la guerra, ha produhit un gran escándol en tot lo mon civilisat.

Peró á n' en Kitchener li passa lo que á n' aquell xarlatant que tenia un sabre per exterminar las ratas.

LA PUJA DELS FRANCIS



Tan alts son, que aviat els perdrém de vista.

La huelga dels cuyners



«Hoy se han declarado en huelga el jefe de las cocinas de Palacio y cinco cocineros más.» (Telégrama del Brusel del dilluns al mati.)

—¡Apa, á fer de cuyners! En las ocasiones apuradas, es quan se coneixen els homes.

—Vaja, comensi á exterminarlas—li deyan mentres el blandia.
Y ell contestava ab molta frescura:—¡Váginmelas portant!

Ja 'ls barcelonins tenim governador nou: se diu Socias y es mallorquí.

Procedeix, donchs, de la terra famosa de las en-saimadas y del pá sense sal.

Ah, me 'n descuidava, y de la terra dels Ribots.

Prompte hem de veure lo que resulta: si *ribot* ó *garlopa*.

Ara s' ha descubert qu' en la compra de plata efectuada per en Puigerver, quan aquest bon senyor era ministre, 'l Tresor hi va perdre 58 milions de pessetas.

¡Quina girada de butxacas haurá de fer la República 'l dia que triomfi!

Perque lo que pert el Tresor, algú ho troba.

Y á propòsit.
Sense necessitat d' esperar la pujada de la República ¿no podria destinarse la guardia-civil á buscar la pista á n' aquests 58 milions de pessetas?

¡Quina popularitat mes gran no adquiriria si donava ab ellas!

Segons noticias, ja hi ha ministre qu' está en camí de realisar el cumpliment dels compromisos que té contrets ab la nació.

L' altre dia va despedir á todas las criadas.

Y deya molt estufat:
—Estich reorganisant *els serveys*.

¡Bé, molt bé, per aquell capellá de un poble de la provincia de Cuenca, que molestat pels crits que feyan uns joves que s' estavan divertint en una taberna inmediata, va agafar l' escopeta y de primer antuvi las va emprendre ab ells á tiros!

Aixis haurian de ferho tots, y en tots temps del any. Que hi haja veda per la cassa de conills y perdus, enhorabona; pero per la cassa de feligresos, may!

En aixó com en tot s' ha de coneixer qu' Espanya es un país eminentment catòlich.

Y á propòsit de tiros:
«En el cotxe que fa 'l servey de correus entre Madrigal y Medina del Campo, hi anava una parella de la guardia civil, y un dels guardias, á instancias del conductor, va disparar un tiro contra una bandada de perdus.—Després se tingué noticias de que 'l tiro havia mort á un pastor de 23 anys que s trobava en una montanya inmediata.»

Perdiu ó pastor... tant se val. ¡Que 'l fassin á la vinagreta!

Al últim ha dimitit el célebre Melero, governador de la provincia de Tarragona.

Home de mes aguany, no n' hi ha un altre.

Figúrinse que las numerosas botellas que va buydar á Tortosa, no li han fet efecte sino quinze dias després de havérselas begudas.

¡Quinze dias ha necessitat per anarse'n de bigotis! Que ho fassi un altre bebedor.

A San Sebastian l' Ajuntament ha donat un espléndit banquet als turchs de l' embaixada.

Encare que s' diu que tots son homes, no ho volém creure; prou hi va haver alguna *turca*.

L' Ajuntament va aprobar la proposició de que per la festa major de Gracia se dongués la subvenció de 125 pessetas per las festas religiosas, pero que, com també en la proposició s demanava, no s dongués ni un céntim per repartir bonos.

Ben pensat: que cobrin els capellans; y 'ls pobres, si tenen gana, que vagin á misa.

Si la qüestió es no fer gastos ¿perqué donar aquelles 125 pessetas?

No diguin, que tenim uns regidors de pá sucab ab oli... de llántias.

Llegim:
«Aviat se formarà en aquesta capital un grupo polítich que s denominarà *Unió de catòlics*.»

No será un grupo; será un grop.

Peró 'ls catòlics fins ara havian dit que no eran polítichs per alló de Jesucrist de que 'l seu regne no era d' aquest mon. ¿Y vé una agrupació política catòlica?

Res, que 'ns ve demunt un cisma.

Diuhen que també hi haurá catòlicas.

En aquest cas no hi haurá un sol grupo, n' hi haurá molts.



À L' INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADA.—Bal-ta-sa-ra.
- 2.ª ANAGRAMA.—Ramona—Romana.
- 3.ª ENDAVINALLA.—El gas.
- 4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Fondista.
- 5.ª TERS DE SÍLABAS.—RI TE TA
TE RE SA
TA SA JO

6.ª GEROGLÍFICH.—Cardedeu.

Han endevinat totes ó part de las solucions del número anterior, els cavallers: Jaume Fabres (a) Xamet, A. Kam-lipá, Jaume Carreras C., Un retolf, Aygua Clara, Julio Blas.



Cavallers: Vergara, L' escombriayre francés de can Cruañas, A. Kam-lipá, Jaume Carreras C., Un retolf, J. Sabir, Un matacrístians badaloní y Ximelis: Per haver de fer literatura d' aquesta, val més que se 'n vagin á festa major.

Cavallers: Albertet de Vilafranca, Bianchi, Aygua Clara, D. Gervasio de la Brocca y Tartana de la Mignon: Celebrém els adelantos.

Cavallers: E. Zola y B.: S' ha descuidat la solució, y nosaltres ab endevinarlas no hi enteném res.—J. P. y E., F. C. P., A. Busquets, P. A. Moreno, J. Redondo: Rebut y tantas mercés.—J. Cristiá Ll.: Ho sentim, pero no poden anar.—M. de M. C. y Q.: Es poca coseta.—F. B. R.: Val més qu' ho tirém tot á la panera; perque 'ns podríam equivocar y potser alló de la sardina aniria dedicat á la simpática senyoreta y... vice versa.—F. Elies: Es una mica desballestat; y encare menos mal si tot fos com alló de las *ilícitas riatlladas*.—Tomás Guiu (a) Nano: No arriba á la talla.—Juan Repost: Aixó de la llet podrá ser vritat, pero es bastant mal engiponat.—L' apotecari d' Olot: Ell se clavava las propias medicinas; no ho fassi vosté aixis ab els seus versos, las conseqüencias serian doblement funestas.—J. Trías Fábregas: No está malament; vourém.—A. Ribas Ll.: *Seguidillas* d' aquestas no 'ns envihi may. ¿Qué diria vosté si, ab un suposat, li donguessin *seguidillas* d' aquellas que fan patir.—Juan Gubia: Aixó no son versos, aixó son ganas de perdre temps.—J. Pons B.: De tots modos, més aviat será poeta que dibuixant.—Anti-clero: Lo qu' envia no ho enteném. Suposém, pero, que será una tontería.—J. Ll.: Estém casi segurs que se li va contestar; y no 'ns voldríam equivocar ó li deyam que no estava prou bé.—M. B.: No pot ser.—J. y F. Bonaplata: Está carregat de defectes.—Anónim: No 'ns treuria de cap apuro.—J. B. Onada: Perdoni, prò es tan dolent que no 'l podém insertar ni en el número vinent ni al altre de més enllá.—C. G. R.: No son prou acabadas.

Imprempta de LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8.
Tinta Ch. Lorrilleux y C.ª

La senmana entrant anunciarem el dia de l' aparició

AGENCIA DE MATRIMONIS

Humorada en vers, per C. GUMÁ
Ilustrada ab dibuixos de R. MIRÓ y FOLGUERA
Valdrá DOS rals

Preguem als corresponsals que no hajin fet el *pedido* el fassin sens pérdida de temps, si volen ser servits ab la deguda oportunitat.

Dissapte, 24 de agost

NÚMERO extraordinari de La Campana de Gracia

Actualitats * La política al estiu * D' aquí y de fora

Las qüestions palpitants, tractadas ab la ploma y el llapis.—Text de primera.—Dibuixos de Apeles Mestres, Miró, Pellicer Montseny, Cornet y altres

8 planas — 10 céntims — Dissapte que ve